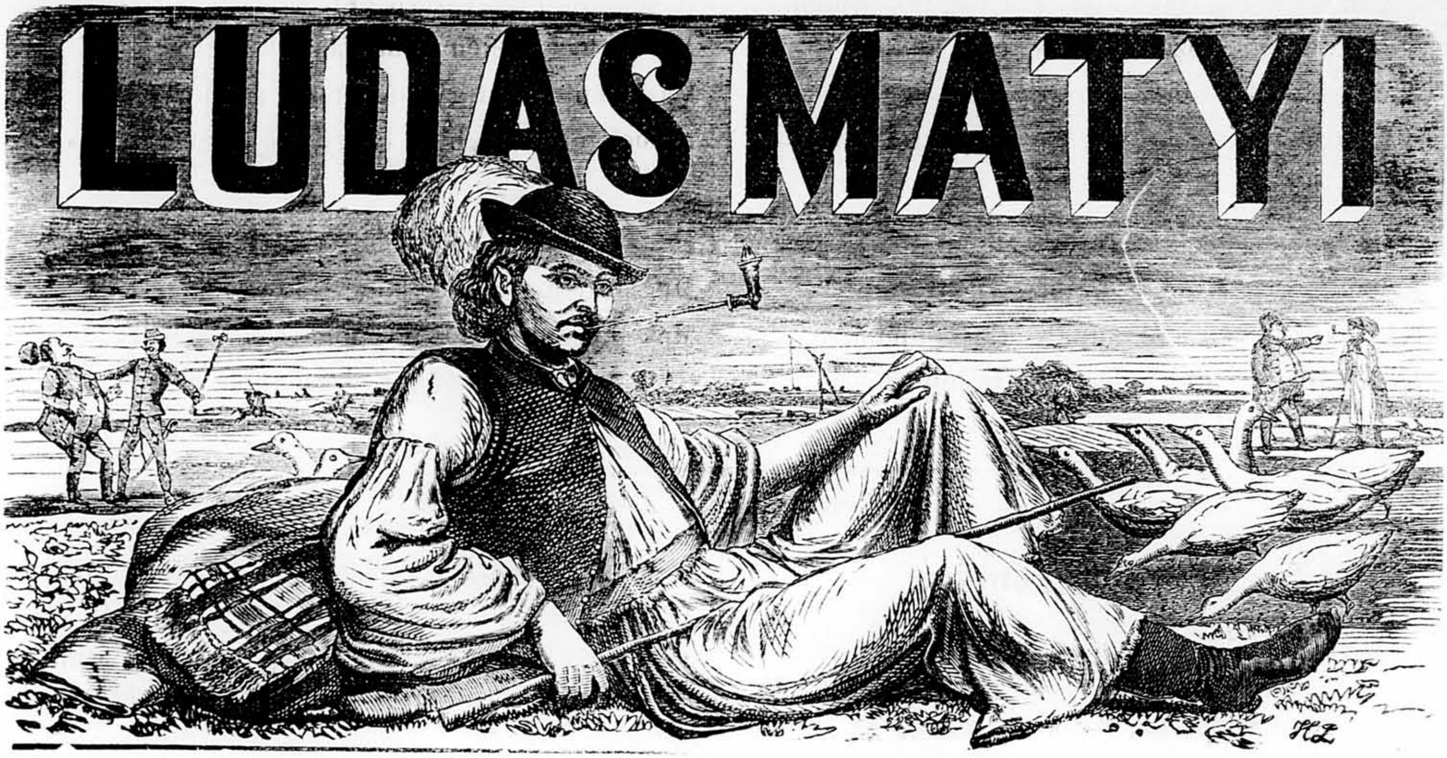

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendö.

Pest, decz. 6. 1868. 49. szám.

Gyüjtöknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Oda a dolegatyusokhoz.

Oh bölcs dolegatyák vajmi nagyot érzek!
Mint a ki finánczolt borotoktól részeg —
Lelki szemeimmel ha reátok nézek:
Kezeim, lábaim, tapsra tánczra készek.

Nagy Magyarországnak vagyon szerencséje:
Hogy gyülekezéstek örömét elérje;
A nemzettől emelt tudomány szentélye
Tán ugy is üres most, — menjetek beléje!

Volnék Meduzafő közöttetek állva,
Ti meg körülöttem szépen kövé válva,
Igy nem lenne szükség festőre, szobrászra,
— Felmaradnátok a jövő kor számára.

Volnék Circe tündér? elvarázsolnálak
Közületek kiki lenne egy gyöngy állat,
Saját nyelveitek akkor szólhatnának:
Zengzetes hangjain közösügy quótának.

Volnék Smerling lovag: de meg dicsérnélek!
Sirna örömében bennetek a lélek, —
Lánczczal és kereszttel földiszitenélek
Dicső keresztei Árpád nemzetének.

Volnék Deák Ferencz? mosolyognék szépen;
— Ki tyúkszemmel tánczol, annak sirni szégyen,
Mert létezéstökben övé a nagy érdem,
Hosszu éltetekért esengenék térden.

Oh bölcs dolegatyák! de nem vagyok semmi,
Nem tudom a közös-ügy szekerét kenni.
Nem kell félni tőlem, csak jól inni-enni —
S bajszát, kinek vagyon, jó hegyesre fenni.

De a bajuszosok kiugrottak onnan,
Esernyő pápaszem és kalocsnyi ott van,
Ki saját szemén néz, annak álla koppan:
Közös törvényetek lángja ha fellobban.

A delegátió nagyszerü intézmény:
Mint a ház tetején fölmagasló kémény;
Vagyonunk füst gyanánt rajta át kiérvén
Német földnek abból langy esője lévén.

Ihatatlan kútfő büzhödött vizével,
Megverte azt Hadur mind a két kezével.
Most Pesten fakadt fel, hogy a quótalével
Szép magyar hazánkat ujra öntené el.

Nógrádi krónika.

Filléresy Uzub levele, Bilyogosi Zacharias képviselő barátjához.

Draga baratom! Adjál te sak at az in alázatus köszöntisemet főtisztelendő B. Eötvös miniszter urnak! Masok mondanak, hogy zsidókongreszszussal csinalta Mordspektakli! in pedig az mondok, hogy csinalta darabig fegyver szünet hitelezők és adósok közte! eddig ha in latta valahol gyünni neugepakkene polgartars, szaladtą szomszidutczaba, mert volta az nekem minden bizonsaggal oroszlanszivü hitelezője, most batran nizek neki szeme közibe, s mondok „iljen Kohn Markus ur! azzal meg van köztünk bikessig.

Hanem igazan draga baratom, soha ilelmesebb nip nem lattal, mint ezek az uj polgartarsak, mi harom szaz esztendeje benne vagyunk korteskides praxisaba, s hozzajukhoz kipest ebbe is megvagyunk csak bliktri! mi beütünk egymas koponyaja, representalunk, opponalunk megvalasztott kipviselőnk ellen, okos orthodox zsidó ha latja, hogy bele este minoritas milysigbe, köpi egyet szomszidjának czipfer platjába aztán einz zvei drei, fogja jegyzőkönyv s ugy szittipi, mint roman atyafiaink szeretnének szittipni nagy Magyarorszag! maga király kipibe bujt szolgabiró biztos, aligtudta megmenteni atila seszlije szíttipetistül.

Legközelebb volta nalunk nagy bizottmányi gyülis is! diak part kirukkolta magat egisz armadiajaval; per 45 krajczár hozta be nemzetes pöre gatyás gyalog karokat és rendeket és birkakat, akarok mondani birakat, kik aztán szip sorba végig aludtak a két első nap az egisz gyülis, mintha nem is varta volna üket potya ebid zöld fánál.

Este nagy megye teremiben hegedülgetett nekünknek egy nagy müvész, tudod baratom! ugy riszes jótékonysagra! vagy 300 forintocskat szipen zsebre rakvan, 20 forintal akarta visszahegedülni azt a sympathiat, mit Nograd megyében még 61-ben elhegedülte a jámbor amice!

— Halt wer da? megállj! ki vagy? Waffenpasz? passirt! Országgyülés lejarta Nógrádmegye bealta magat törvényhozó testületnek! a ki tartja Smerlingpass nélkül zsebibe, ágyu, hátultöltő vagy mas gyilkoló fegyver, azt nyakon megcsipi elöltöltögető alkotmanyos pandur, és kapja maganak harom húnapi aristom! Sak azt szeretnék tudni, — kirdezte in egy majoritasi baratomtol — ki fogja magyar ember fejire megadni a harom honapi kóter? hát a delegátió! felelte jú baratom, illő hogy ne csak mindig elvegyen magyar niptől delegatio, de néha adjon is valamit magyar embernek!

Isten veled kedves klucs puskam! én bizom nem záratok be magamat irted 3 hónapra, itt küldöm baratocskam neked, tedd be a nemzeti muzeumba mint csütörtököt mondott reliquiajat elpuffogatott ösi alkomanyunknak.

Varoshaznal is ugyancsak meg van zajos ilet! jövedelmi adó czimü poetai munka fabrikálasan müködnek barany szelidsigü honatyak!

Szip alaput! steuert fizetni olyan valamitöl, mit mindig csak keresek, de soha nem talalok! magam jarok most ócska kaput rongyos csizmaba, felesigem dugta selyem ruhaja padlasra, nehogy meglatja tekintetes Vizslasi ur, nohiszen nyakamba dobja nekem akkor, olyan jövedelmi adó, mintha Rothschild engem megcsinalta volna egyetlen örökösinek.

Utóirat. Igaz baratocskam! mikor már bezárjatok országgyülés konyha ajtaja? mi már kaptunk frühstöktöl mit főztetek, — gyomor görcs! gyertek haza! egyetek meg ti az ebéd! hadd fájja nektek is kicsit tőle hasatok.

Ördög is látta olyan szakács, ki harom évig mindig Smarnt talalja fel pasasirok asztalára.

Maradok a ki vagyok
Klucs puska nélküli baratod
Filléresy Uzub.

Sziporkák.

A circusban egy eb bámulatra méltó dolgokat vitt véghez.

Egy urat ez jobban elragadott, mint Besze János szónoklata s igy kiálta fel:

„Ez a kutya egy valóságos fél ember!"

— Ugy hát az ur két kutya — jegyzé meg erre szomszédja.

A g . . . uradalmi kert ajtajára nagy betükkel ez van kifestve:

„Mindenkinek, a ki itt benn virágokat tép, tilos a bemenet.

A jobboldali követek igen finomak, udvariasak. A napokban tartatott egyik estélyen többen wisth-asztalhoz ültek, de csupa udvariasságból egyik sem akart előbb huzni mint a másik. Végre sok komplimentirozás után a legfiatalabbik igy szól a legöregebb vis á-vis-jához:

„Eh! ne teketóriázzunk, huzzon már bátya! hiszen a latin is azt mondja: „a bovi majori discit arare minor. (Ami annyit tesz: a nagyobb ökörtől tanul szántani a fiatalabb.)

Valaki végrendeletében meghagyta, hogy ha'ála után minden bora egy barátjáé legyen, ki azonban köteles azt az ő egészségére meginni.

Egy müvész már félévig evett ivott egy vendéglőben — contóra.

A türelmét vesztett korcsmáros végre merészelte kérdezni őt, hogy mondaná meg, mikor jut már pénzéhez?

„Már minő, kérdés ez? Azt gondolja az ur: hogy én próféta, jósló, jövendőmondó vagyok, hogy megmondhassam mikor kapok pénzt?

Térképet néztem! bejövő inasom kérdé mi az? S miután megmagyaráztam neki jól, hogy ott minden várost falut meg lehet találni: igen áhitatos képpel kért, keressem föl Kalocsát, és mondjam meg neki, valjon él-e még ott sógora N. N.

Kéregetett egy uri koldus. Kérdi tőle valaki: Miért nem dolgozol? mi vagy? Tán müvész? (mert hazánkban a müvészek leghamarabb jutnak ennyire.)

Nem.

„Hát mesterember?

Nem.

No hát mi vagy?

Éhes vagyok — lőn a felelet.

Talán hamis loknikat hord a kisasszonyod! hogy olydus hajunak látszik? kérdi egy gavallér a szobaleánytól.

Oh kérem nem hamisak azok, mert a legfinomabb echt selyemből vannak készitve.

Jó tanács némely tisztelendő plebánus uraknak.

Sok tisztelendő plebános ur a Hirnyögben és Idők Tanujában annyira töri magát a politikával, hogy e miatt szinte belesoványodik, mert nem lévén eszök és meggyőződésük hozzá, sok szenvedést tapasztalhatnak a rendes testi vegetátióban. Miután pedig a pap urak nagy részének egyik legfőbb erényük az édes semmit nem tevés (dulce far niente) általi hizás, mely által pompás nagy hasat tenyésztenek s miután az a domboru nagy has már magában is előjoggal bir a vörös övre vagy is az esperességre, ha jobban nő a kanonokságra s ha még jobban puffad a püspökségre is: ergo másodszor is ajánlandó a pátereknek, hogy ne merüljenek a politizálásba, hiszen a szent széket ugy is biztositotta már Deák Ferencz! és igy csak szerezzenek magoknak elegendő testi táplálékot, mert csak is ez, mely neveli a hasat, szerez tekintélyt, és meghozza előbb utóbb a vörös övet, papnak pedig mi kell több az idvességre mint jó bor és szép leá . . . az az hogy a vörös öv.

I

Az ujonnan feltalált kongresszusi ágyu.

Pest megye X. helységében a liberalis és orthodox zsidók közt elkeseredett harcz folyt, mindegyik a maga jelöltjét igyekezvén a képviselői állásra juttatni, annálfogva hivatalosan megkérték K. főszolgabirót, hogy a választási napra assistentiáról gondoskodjék, de csak pro forma és figura, nehogy még zsidóhalál is történhessék.

K. főszolgabiró a választási napon aztán meg is jelent egy vizi puskával és 4 hajduval s mikor a két párt csakugyan hajba kapott, az alkotmányos jog gyakorlatában neki tüzesedett honpolgárok tüzét igy hűtötte le.

II

Egy régi adoma ujabb kiadásban.

Gyula czigány: Sent Kleofás! csak most segits át ezen a vizsen akkora gyertyát gyujtok mint ezs a sálfa ni . . . .!

(S midőn átment a czigány a vizen.)

Sent Kleofás! talán elig les ekkora is la!

Pattantyúk.

Gyulai Pál conservatoriumi tanár és fizetéses műkritikus a „Pesti Napló" esti lapjában védelmére kel Berczik tiszteletbeli miniszteri titkár kifütyült népszerüségének, s azt mondja, hogy e mondvacsinált stückli van olyan vigjátéknak, mint a „Hazánk" lapnak. Ha a Naplóhoz hasonlitja, nem vetette volna el ennyire a sulykot.

A kormánypárti és más fizetett zuglapok kétségbe vannak esve azon nagy szerencsétlenség felett, hogy a jelenlegi országgyülés rövid tartama miatt sok készenlévő törvényjavaslat marad vissza elintézetlenül a ministerek fiókjaiban.

Nem kell attól félni, a milyen gőzerővel dolgozik pár nap óta a szavazó gép, biz isten még a Görgei nyugdiját is m e g s z a v a z z a.

Azon törvényhozási zürzavarról, mely országházunkban jelenleg dul és üvölt, igy ir a többek közt Csernátoni apróságaiban:

„A kuruzslat üstje körül, melyben forr a delegált jogok közös boldogsága s párolog a bukdácsoló kölcsön, temesi forgács, aradi kamat, szive egy jezsuitának, nyugdija egy hazaárulónak, bérlett toll és tajtékzó szolgaság, perczenként növekednek a válságos megidéztetés rémes csoportozatai s szárnyal a huhogás, megnyilnak a sirok, lejtenek a hullák, csörtet a vadkan, hajladoz az erdő, omlik a szikla s előtör — villámlás, dörgés, sivitás közt a pokoli hajtó vadászatnak szemfényvesztő, veszett ebes peczérdus orkánja.“

Brr-hez.

Szint váltani Brr. tudsz, nem különben irni szindarabot
Az elsőért mi neved? találd ki magad.
Másodikért Sardounak hivnak. Jó, legyen ugy!
Az vagy te; de csak félig és nem egészen.

A deák induló hatása.

Milyen hatása van a Deák indulónak még az oktalan állatokra is, melyet Szelestey komának kenyérért és dohányért oly virtuoz, oly dus eredménynyel játszik ott a jobboldalon a kenesei czimbalmon, bizonyitja e klaszikus találkozás.

Tóni brugós a nagyérdemü köztiszteletben és szeretetben álló gyóni és dabasi bőgős egy éjjel szokása szerint jobban megittasodván, ily érdekes állapotában aztán lábainak „induljt“ parancsolt, mint Kuhn gyenyeráris uram a magyar hadseregnek, de azok bizony az egyenes uton is jobbra balra tántorgának. Azonban a vig pohár után savanyu lőre is szokott következni mint 48 után 67. ugy rajta is megtörtént, hogy a mészáros szelindekjei nem becsülvén müvészetét — utját állták és valóságos ostromállapotba helyezték szegény Tónit.

Csak az oroszlán természetü canisok tudhatják, mi történik vele, ha egy szerencsés ötlet meg nem villan agyában s ez az, hogy a védpaizsul használt bőgőn elkezdte a Deák indulót vonójával fortissimó hangoztatni s csodák csodája a mérges ebek a brugó hangjára vonyitva lesütött fővel eloldalogtak.

És szegény Tóni e gyönyörü hangverseny után egy nagyot lélegzve s mintegy kijózanodva ezeket mormogá:

„Láttam azs anyátokat a patkán, mikor megsütt nálam a deg, tudtam hogy selindekek vagytok s gondoltam, ha ezst a selid marsot elhuzsom, majd megselidiltek.“

Pecsovics elvek.

1. Mindent a követségért! *Szakáll Lajos.*
2. Satyrák satyrája ... a fütty. *Gyulai Pál.*
3. Ha Ludassy velem, lehet Ludas Matyi ellenem. *Pálffi.*
4. A mit ma megehetsz, ne halaszd holnapra *B. Kemény Zsigmond.*
5. Két urnak is lehet **szolgálni**. *Dr. Ágravaló.*
6. Hálatlanság a legszebb erény. *Pulszky Ferencz.*
7. Jobb holnap több ház, mint ma egyház. *Szász Károly.*
8. Többet hanggal mint az észszel. *Besze János.*
9. A vagyon minden előtt. *Trefort Ágoston.*
10. Feltétlenül megszavazunk mindent a szabadságért, még azt is, hogy szolgák legyünk. *Zichy Tóni.*

Kapcziózus kérdések.

A magyar delegátiótól 550.000 frtot kéré a közös külügyminiszterium „t i t k o s k i a d á s o k“-ra:

Ugyan mennyit kap ebből az „Esti Lap“ „Hirmondó“ és „Borsszem Jankó?“ e szenyháromság?

Ha Kuhn közöshadügyminiszter a mult évben megszavazott 17 millióból eddig az ideig csak 80 darab használhatlan hátul jukas puskát tudott elkészittetni:

Ugyan hány milliót kell még megszavazni addig, mig a szándékolt 250.000 darab puska készen lesz?

Fogas kérdés.

Feladva a pesti ügyvédi karnak.

Ha valamely nemzet megraboltatása törvényes uton is megtörténhetik, mennyivel több just formálhatnak a nép vagyonához törvénytelen uton Juhász és Babaj! kiknek rablásait nem tartják törvényesnek a törvényes rablók?

Adomák.

Az öreg pap nagyban feleselt kedves élete párjával, mit látva az épen betoppanó kurátor, csudálkozását fejezé ki a perpatvar felett.

„Tudja kurátor uram, — mondá az öreg pap — hogy én csak sokat olvasgattam már a bibliát, s igy azt is olvastam, hogy a teremtő Ádám apánknak egyik oldalbordáját vette ki és abból teremtette a feleségem ős anyját Évát; de hogy az ur az oldalbordán kivül velőt is vett volna ki Ádám fejéből — azt még nem olvashattam sehol sem. Ezért van köztünk a gyakori perpatvar lássa."

II-ik Frigyesnek egyik mulató kastélya Sziléziában egy kolostor szomszédságában lévén: álmából rendesen felzavarták a barátok hajnali buzgó énekeikkel.

Egyszer igy szólt aztán a qardiánhoz:

„Mivel az orditó mély hangokat annyira kedvelitek, majd én is küldök egy pár mélyhangu noviciust, (szamarakat értett a király a neustadti ménesből) mire a Quardián válaszolá:

„Hálából e becses emlékek egyikét majd Frigyesnek, másikát pedig Vilmosnak fogjuk elnevezni."

Egy földes uraságnak a pusztáján kápolnája lévén minden sátoros ünnep alkalmával a közelebb fekvő városban levő klastromból egy barát által isteni tiszteletet tartatott cselédjeinek s ezen szolgálatért a földes urtól minden ujéven egy hizott disznót kaptak a barátok. Egyszer azonban feledékenységből elmaradt a disznóküldés s a rákövetkező ünnepre a barát sem küldetett ki misézni.

A földes ur tehát beizen a Quardiánhoz hogy mért nem kapott az ünnepre barátot? s a Quardián ezen laconicus feleletet adta:

„Ha disznó lesz, barát is lesz."

Mire az illető földes ur igy felelt vissza levelében:

„Ha barát lesz disznó lesz."

(pályázik)

Egy bizonyos községben történt az, hogy mind a biró mint a jegyző igen korhely ember volt. Inkább szerette mind a kettő látogatni a csárdát, mintsem a templomot.

Hanem meg volt bennök az a kurucz természet, hogy egy helyre nem igen szerettek járni, — s ha a biró egyik falu végén lévő korcsmába ment, akkor a jegyző rendesen a falu másik végén ágaskodó csárdában tartotta a misét.

Történt egyszer, hogy egy szép holdvilágos éjszaka, egyszerre találta a két iszákos fráter a csárdából hazavetődni s esetlegesen mind a kettőnek a falu közepén álló szent János szobra előtt kellett elmenni.

A nótárius nem szopta ugyan egészen teli magát, — hanem a biró szokása szerint rogyásig dolgozván, nagy dünyögéssel tántorgott az uton.

Ezt észrevévén a furfangos jegyző, legott a szent János szobra mellé bujt, s nagy kiváncsisággal onnét nézte, hogy miként rakja előbbre meggyengült lábait a falu nemes elöljárója.

Biró uram pedig ezalatt a szent János szobráig érvén, ott megállt s mint valami buzgó samaritanus, áhitatos képet vágván a dicsőült szentnek szobrára, — megilletődött hangon mondá:

— Oh szent János! szép vagy, dicső vagy, mint az csillag fényes is vagy.

A furfangos nótárius pedig halva biró uram születlenségeit a szobor mellül, igy válaszolt rája szinte áhitatos hangokon:

— Bolond vagy, — marha vagy, — s mint az disznó részeg vagy!.. A biró pedig azt gongolván hogy a szent János beszél neki ilyen feddő hangokonn, agy érzékenységgel ekként fohászkodott hozzá:

— Oh ne mond azt János!

Az öreg gróf Keglevicsnek az „amice carissime" annyira szavajárásává vált, hogy midőn 1831-ben a kolerás zendüléskor Zemplén megyébe mint királyi biztos volt kiküldve, egyik fölázzitónak, ki iskolatársa vala ezt mondá:

„Sajnállak amice carissime! de függni fogsz."

Bachszag (alias Borsszemtelen) Jankónak.

„Rongyos az ellenzék“ mondod, s nem félsz?
No ne is félj!
Nincs kezeinkben bot, rajta tehát csak ugass.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Még is csak szégyen és gyalázat a szomszéd! hogy mig ez a mi gyönyörü majoritásunk a honvédektől még az erkölcsi elismerést is megvonta, addig a muszkavezetők spiczlivorafkák és egész sereg hazaáruló' nyugdijait készségesen megszavazta.

Iczik. Todja khend mit mond a diák? „equales dividentes nun chuntorbant fratres.“

Mihály. Hát aztán mit tesz a magyarul?

Iczik. Hát oszt theszi hallja khend, hugy: varjó nem ássa khi szemét a hullunak.

Mihály. De hát azt mondja meg nekem Iczik szomszéd, hogy miért nem akarta a miniszterelnök ur azon érdemes urak névjegyzékét előterjeszteni, a kiknek nyugdijjai mellett Deák uram olyan szép diktiót tartott.

Iczik. Thodja khend Mihály! ezt már nem mundhatum meg.

Mihály. Ej ej szomszéd! hát maga is oly titkolódzó lett már előttem, nem bizik bennem, hogy nem mondom meg senkinek.

Iczik. Nü khendnek mogának csak megmundum, hát azért lássa khend! hugy akkhur annak a becsöletes gazembernek a nevét is megthodtuk vuna, a khi a graf Ondrássy Gyola nevét felszegezte az . . . akhasztufára.

Ludas Matyi gyorspostája.

Tisztelettel értesitjük a Ludas Matyi naptár megrendelőit, hogy az expeditiót a legnagyobb szorgalommal folytatjuk; eddig már 1500 példányt expediáltattunk, de miután a pósta hivatalnál naponként csak is 100 csomagot vesznek fel, a legkészségesebb akaratunk mellett sem elégithettünk ki még minden megrendelőt. Reményljük azonban, hogy 5 vagy 6 nap alatt már kész leszünk vele s igy egy hét alatt mindenki megkapja naptárunkat.

Az utánvétre megrendelőknek csak is akkor szolgálhatunk, ha az előfizetőket teljesen kielégitettük.

Kérünk tehát még nehány napi várakozást és türelmet, s aztán következik a jutalomkép expediálása, mely már szinte kész.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.